

कर्म

Dhamma.Digital

भिक्षु सुनन्द

कर्म

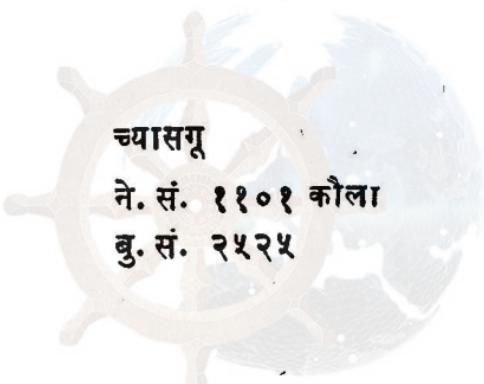
मिक्षु सुनन्द
एम. ए. (दर्शन-शास्त्र)

प्रकाशक :-

इन्द्र शाक्य
प्रमुख सकल परिवार
सरस्वति ननी यल ।

च्यासगृ

ने. सं. ११०१ कौला
बु. सं. २५२५

Dhamma.Digital

थागुथाय :-

सुभाष प्रिन्टिङ्ज प्रेस
नःबही, यल ।

फोन : २१-१३१

समर्पण

जित बुद्ध धर्मय् प्रवर्ज्या याना बिज्याहृषि पूज्य
उपाध्याचार्य संघनायक भिक्षु प्रज्ञानन्द
महास्थविरया करकमलय्
सादर समर्पण !

भिक्षु सुनन्द

Dhamma.Digital

थःगु स्त्रे

प्रस्तुत सफू कर्मया विषय खः । जि २०३६ साले
भारतया काशी हिन्दू विश्व विद्यालयं ताल्लाया छुट्टी मेपाले
वया । यलया सुमङ्गल विहारे च्वं च्वना गुगु थासे कि जि
न्हापा श्रामणेर तिनिबले नं स्वदैति च्वने बुगु खः ।
सुमङ्गल विहारया उपासक उपासिकापि जक धर्म देशना
न्यनेगुली उत्सुकिपि मखु अपितु विहाराविपति पूज्य बुद्धबोध
महास्थविर भन्ते नं जित धर्मदेशना याकेगुली धर्म सम्बन्धि
छलफल याकेगुली भन हे प्रेरणा दायक जुया विज्यागु जुया
च्वन ।

अभ्यासया बुद्ध-पूजाया दिने जित पूज्य बुद्धबोध भन्ते
नं धर्म देशना आपेत आज्ञा जुया विज्यात । जि व्रसपोलयागु
आज्ञायात अस्तीकार्त यावे मफुत । उपासक उपासिकापि
सक्त्वा वाहाँ न्यनेत मुक्ता च्वम । तर अस्त्यल अन जि छु
वाहाँ कमेगु ! उकि जि न्हापा आइल्यापडे कर्मया विषय The
Buddhist Concepts of Karma and Rebirth
by Sunthorn Na-Rangsi, Dhammavibhāga
by H. R. H. the Late Supreme Patriarch
Prince Vajirāñanavararasa व Majjhima Nik-
aya Volume III आदि विभिन्न सफूत ब्वना तयागुया
आधारे कर्मया विषय आषाढ्या आमाइ, पारु व द्वितीया
(June 24, 25, 26, 1979) स्वन्हुयंक उपदेश कना ।
व हे उपदेशया इव सफू बने जूगु खः ।

इव सफूती बुद्ध धर्म अनुसारं कर्म धयागु छु, कर्म
गोता प्रकारया दु, गुजागुयात कुशल कर्म धाइ, गुजागुयात

[आ]

अकुशल कर्म धाइ अले कर्म गुलि फलदायक जू, उकिछु, गुजागु फल बिइ, गुबले बिइ, कर्म गन्थाय तकयात जया लगे जू, कर्म त्वाःदगु स्थितियात छु धाइ, धयागु आदि कर्मया विषय सारांश खें दुर्ध्याना चवंगु दु । एव सफू गुलि उपयोगी जू धइगु खें पाठक वर्गपिसं थः थःमं थुइका बिज्याइ वा दी धेगु आशा याना ।

एव उपदेश पाण्डुलिपि हयेगु ज्या सुश्री सरला अमात्यं यागु खः । उकिं सुश्रीं सरला अमात्ययात हार्दिक घन्यवाद मब्युसें चवने मफु । थथे बुद्ध धर्मे सेवा यायेगुली श्रद्धा व उमङ्गंजापि युवक युवतीपिनिगु संख्या गुणात्मक कथं पिहौं वया भीसं कंकव उपदेशयात सफूया रूपे परिणत याना हल धाःसा छु भीगु बौद्ध साहित्य भण्डार जाया मवइला ? एव सफू नगुने हे पाण्डुलिपि हयेधुनेवं पिकायेगु निर्ति पूज्य बुद्धघोष भन्तेयात भाषा संशोधन यायेगु भार बिया जि थःगु अध्ययन यायेया लागि बनारसेतुं वना ।

नगुने जि बनारसे तिनिबले हे सफू पिदने धुंकल जुइ धका मती तया चवनागु खः । तर सफू प्रकाश यायेत दाता नं चूमलानिगु व पूज्य बुद्धघोष भन्तेया नं संशोधन यायेगुली बांलाक ध्यान बी मलानिगुलि याना थुगु सफू पिदनेत निदं मयाक आयेबुक पिया चवने माल ।

एव सफू पिकायेया लागि पूज्य बुद्धघोष महास्थविर भन्ते नं दाता चूलाका बिया प्रोत्साहन जक बिया बिज्यागु मखु अपितु थःगु अमूल्यगु समय व विचार बिया कर्म सम्बन्ध बर्मी भाषायागु व पूज्य प्रज्ञानन्द महास्थविरं चवया

[६]

विज्यागु महाजयमङ्गल सफू स्वया छु' खें तने माथाय् तना
लिकाये माथाय् लिकया भाषा संशोधन याना प्रूफ स्मेतं
स्वया विज्यागु दु । उकिं वस्पोल पूज्य बुद्धघोष भन्तेया
प्रति जि आपालं कृतज्ञ जुया च्वना । उपासक महेन्द्र रत्न
शाक्य नं प्रस्तुत सफूया भाषा संशोधन यायेगुली गुहालि
याना विज्यागु दु । उकिं वस्पोलयात नं हार्दिक धन्यवाद
दु । वर्थे श्रद्धा पुर्वक सफूया प्रकाशक जुया विज्याम्ह
इन्द्र शाक्य प्रमुख सकल परिवारपिनि शुभकामना फुकं
याकनं परिपूण जुयेमा धका कामना याना ।

अन्ते धाःकथं ज्या याना ग्वाहालि बिया च्वर्पि सुभाष
प्रिन्टङ्ग प्रेसया परिवारपि नं गावकं धन्यवादया पात्रपि
जुया च्वन । नापं इव सफू पिकायेगुली ग्वाहालि याना
विज्यापि शुभचिन्तकपि सकसित नं धन्यवाद दु ।

- भिक्षु सुनन्द

सुमङ्गल विहार

लुंखुसि टोल, यल ।

२०८८, २९ भाद्र, ब्रैद्यापुन्ही

प्रकाशकीय

पूज्य पिता श्री हेरामान पौसाया जन्म ने. सं. १०३४
भाष्ट्र कृष्ण पक्ष एकादशी खुनु सरस्वति ननी जुगु खः ।
वस्पोलया इहिपा वकुवहाल तजले बेतिमाया शोक्य नाप
जुल । वस्पोलया प्यम्ह काय् व प्यम्ह म्हधाय् पि दु ।

वस्पोलया गुण अनन्त दु । वस्पोलं थः जहान परि-
वारया लाभि आपालं दुःख सिया विज्यात । घर्मं नं
वस्पोलया श्रद्धा यक्व दु । खजा वस्पोल बिहारे बिमज्या
तर छेै छुं छगु भिगु कार्य जुल धायेव भन्तेपिन्त छेै बरोबद
निमन्त्रणा याना बिज्याइगु । वस्पोल याके करूणा व दया
आपालं दु । सुं छम्ह गरीब गुरुवात खन धाःसा थः नया
च्वनागु व चुना तयागु वसः स्मेतं दान याइगु । वस्पोलया
मुख्य विचार हे सुं दीन दुःखीयात छछा नकेगु छजु पुंकेगु
व गरीव तयेगु सेवा यायगु ।

वस्पोलया नित्य कर्म सुय न्हापनं दनी बाहाले द्येके
बिज्यानो अर्नलि छ्वै थ्यंका चखुं बखुं तयेत यगु गच्छे
अनुसार वा अथवा जाकि नकिगु अनं लिपा तिनि थःगु
ज्या याना बिज्याइगु ।

वस्पोलया न्हापां निसें वहयागु फेै म देकेगु ज्या खः ।
लिपा भति भति जडाउ यागु बेपार नं याना विज्यात ।
लिपा काय् म्हायापि तःधिक जुया वया थःयगु ज्या ज्वैसेली
काय् पिर्सं बाःया आः ज्यायाय् म्वाल धका बिन्ति यासां
वस्पोल माने मजू । काय् म्हायाय् पित दुःख सिइका थःसुंक
च्वनेगु वस्पोलया बानि मदु ।

[८]

थः विहारे विमज्यासां थः जाहान परिवारपिभ्त
बराबर विहारे वना धर्म श्रवण यावनेमा धका धया
च्चनीगु । थः विहारे वनेत जक छुं मसः मस्यु धयाखें
वस्पोलयाके भतिचा लाज दुर्थें च्वै ।

स्वयम्भू ज्ञानमाला भजन खलः पाखें न्यायैकूगु तीर्थ-
यात्राय् थः जाहाननार्प चाहीला बिज्यात, अनंती दच्छि
दत्याति लिपा निसें जें स्याइगु व जें हिइसे च्चनीगु ल्वचं
थिल । जितलें जितले छे” च्वंपिन्त स्वैतं मकं, तसकं हे कष्ट
जुसेंली तिनि काप् महायपिन्त धया बिज्यात । डाक्टर बैद्य
वधना गुलि वास याना नं मज्यू । ने. सं. ११०१ माघ कृष्ण
पक्ष अष्टमी खुन्हु सुथसिया ३ ताःईले परलोक जुया
बिज्यात ।

अनंलिपा पूज्य बुद्धबोष भन्तेयाथाय् वनो “बायागु नामं
छुं जीवनयात सार जुइगु धर्म यागु किताब छगु छापे याना
दान विइगु इच्छा दु ।” धया बले वस्पोलं ज्यू धया
स्वीकार याना विज्यात । छन्हु बा मदुगुया नामं भन्तेपिन्त
छे भोजन निमन्त्रणा सःता । वस्पोलं किताब छगु ज्वना
विज्याना ध्व सफू बाया नामं प्रकाश यायेत ज्यूला छकः
सोया ति धका तोता थका बिज्यात । जि व सफू सोया ।
जित व सफू प्रकाश यायेगु चित्त बुझे जुल । चित्त बुझे
जूगु खें भन्तेयात कना बले वलपोलं “ध्व सफू जि च्वयागु
मखु; आयुष्मान सुनन्दं सुमङ्गल बिहारे स्वन्हुयंकं उपदेश
याना बिज्यागुया संग्रह जुया च्वंगु खः” धया बिज्यात ।

[ॐ]

उकि थुगु 'कर्म' घइगु सफू छापे यायेत मागु तक्क प्रबध्ध
मिले याना बिज्याम्ह पूज्य बुद्धघोष भन्तेया प्रति कृतज्ञ जुया
च्वना, नापं थुगु सफू प्रकाश यायगु सुअवसर बिया बिज्याम्ह
सुनन्द भन्ते प्रति नं आभारी जुया च्वना ।

अन्ते थुगु पुण्यं परलोक जुया बिज्याम्ह पितायात
निवर्ण प्राप्त जुइगुया हेतु जुइमा घका जिपि सकल परि-
वारपिसँ कामना याना च्वना ।

पत्नी बेतिमाया शाक्य

कायपि

इन्द्र शाक्य
तेज शाक्य
भौम शाक्य
तीर्थ शाक्य

महायपि

हेरादेवी शाक्य
केशरी शाक्य
तारा शाक्य
खन्द्र शाक्य

भौपि

इश्वरी, कमला व विजयलक्ष्मी

छयपि

रीता, रीना, अशोक, महेन्द्र, श्रवण कुमाश व मैया ।

स्व. हेरामान शाक्य

जन्म :- ने. सं. १०३४ साल भाद्र कृष्ण पक्ष एकादशी
मरण :- ने. सं. ११०१ माघ कृष्ण पक्ष अष्टमी

कर्मया परिचय

मनुष्यपिंसं विभिन्न कर्मया विषय आपालं खेत सीके—
माःगु थुइके माःगु अति आवश्यक जुया च्वन । खजा विद्वान्-
पिंसं कर्मया बारे थथे नं धया तःगु दु — ‘कर्मया खं थुइकेगु
असम्भव मजूसां अतिकं हे थाकु’ । धाःगुया मतलव खः
कर्मया खं थुइकां थुइके थाकु, उलिजक मखु कनेगु भन थाकु
हानं थुइका पालन यायेगुला भन हे थाकु । अथे नं थन सारां-
शया रूपय् थुइके अपुकथं कर्मया विषये छुं खं न्हथयने ।

कर्मया परिभाषा

बुद्ध धर्मे कर्मया खं यक्त्र थासे वया च्वंगु दु । कर्म
धयागु फुवक प्रकारया ज्या खः । उकी नं छकः दुने ध्यंक दुहाँ
वना विचार याना सोत धाःसा कर्म धयागु चेतना खः । भगवान्
बुद्ध भिक्षुपिन्त बरोवर आज्ञा जुया बिज्यागु दु “चेतनाहं
भिक्खुवे कर्म वदामि” भिक्षुपि ! चेतनायात हे जि कर्म धया
च्वना । उकि भीके गुगु चेतना उत्पन्न जुहगु खः उकियात
कर्म धाइ । कर्म धाय्बले कुशल न मखु अकुशल नं मखु

उजागु कर्मयात अंगेजीं Neutral धाइ । छाय् धाःसा इकी विशेषण (Adjective) न्हथोने चवना तिनि कुशल अकुशल घका छुटे जुइ । कुशल घका भिंभिगुयात धाइ अकुशल घका मर्भिगुयात धाइ । अलै भिगु व मर्भिगु फुकंयात नं कर्म धाइ । उजागु कर्म चेतनां निसें शुरु जुया झीगु शरीर वचन व मनं याइ । पालि भाष्ण शरीर याइगु ज्यायात ‘कायकम्म’ धाइ, वचनं याइगु ज्यायात ‘वचीकम्म’ धाइ, मनं याइगु ज्यायात ‘मनोकम्म’ धाइ । थुकर्थं कर्मयात स्वंगू प्रकारं विभाजन याना तःगु दु ।

कुशल कर्म व अकुशल कर्म सीकेत उकियागु स्वभाव व उक्कि वइगु प्रतिफल अनुसारं सीकेमाः । कुशल कर्म झीत सुख फल बिइ, जीवने मन न्हथाइपुसे चकंका बिइ, इवहे कुशल कर्मयागु स्वभाव व लक्षण खः । अकुशल कर्म झीत दुःख फल बिइ, जीवने मन इयातुका इवयेमास्ति वयेका बिइ, मन सुख मदयेका बिइ । इवहे अकुशल कर्मयागु स्वभाव व लक्षण खः । अर्थेया कारणे भगवान बुद्धं झीत थुइका बिइया लागि थुंगु अकुशल, थुंगु कुशल घका क्रमशः विभाजन याना कना बिज्यात ।

भिता प्रकारया अकुशल कर्म

अकुशल कर्म भिगू दु । शरीरं याइगु अकुशल कर्म स्वंगू दु-१) प्राणिहिंसा यायेगु, २) परघन खुया कायेगु, ३) परस्त्री गमन यायेगु । थुकियात शरीरं याइगु मर्भिगु कर्म धाइ ।

वचने याइगु अकुशल कर्म प्यंगू हु— १) मखुगु खें
ल्हायेगु, २) चुविल खें ल्हायेगु, ३) छाकक वचन ल्हायेगु,
४) ज्याथ् ख्यले मदुगु खें ल्हायेगु। एव प्यता प्रकारया कर्म-
यात वचनं याइगु मभिगु कर्म धाइ।

मनं याइगु अकुशल कर्म स्वंगू हु— १) कपिनिगु धने
लोभ तयेगु। २) मेपिनि स्यसा ज्यू धका इच्छा यायेगु।
३) सत्ययात असत्य, अनत्ययात सत्य धका थुइकिगु।
खें द्वंका बनिगु, सद्भर्मे मवसें मिथ्यादृष्टि अथवा द्वंगु
विचारे लमे जुइगु। एव स्वंगू प्रकारया कर्मयात मनं याइगु
मभिगु कर्म धाइ। थुकथं कायं याइगु स्वंगू, वचनं याइगु
प्यंगू व मनं याइगु स्वंगू जम्मा भिगू मभिगु कर्मयात दश
अकुशल कर्म धाइ।

भिता प्रकारया कुशल कर्म

Dhamma.Digital

एव अकुशल कर्मया ठीक विपरीतगु भिगू कर्मयात कुशल
कर्म धाइ। यथा:- १) प्राणो हिंसा मयायेगु, २) परघन
खुया मकायेगु, ३) परस्त्रो गमन मयायेगु। थथे शरीरं याइगु
कुशल कर्म स्वंगू; ४) भूठ खें मलहायेगु, ५) चुविल खें
मलहायेगु, ६) कडा वचन मलहायेगु, ७) ज्याथ् ख्यले मदुगु
खें मलहायेगु; थथे वचनं याइगु कुशल कर्म प्यंगू; ८) परघने
लोभ मतयेगु ९) मेपिनि प्रति ईर्ष्या भाव मतयेगु, १०) मने
तप्यंगु दृष्टि दयेका च्वनेगु अथवा सम्यकदृष्टि दयेका च्वनेगु,
थथे मनं याइगु कुशल कर्म स्वंगू। थुकथं कुशल कर्म नं
भिगू जुल। एव कुशल कर्म जूसा नं अकुशल कर्मया ज्या

गुलि स्पष्ट सीढु उलि कुशल कर्मया ज्या स्पष्टं सीमदु ।
 छायधाःसा अकुशल कर्म धायेमात्रं परप्राणी हिंसा यायगु,
 खुया कायगु इत्यादि जू वनी । थन याय् मखु धयाःगु
 अकुशल कर्मं जक बचे जू वन । तर बुद्धं अकुशकर्मं मलागुलि
 कुशल हे धया बिजयात, गुकियात दश सुचरित्र कर्म धाइ ।

दस पुञ्ज क्रिया वत्थु

बौद्धपिन्त अथवा उपासक उपासिकापिन्त थथे पाप याये
 मज्यू जक धयां मगाः, हानं छकः न्हधब्वाना कुशल कर्मे
 Active जुया च्वनेमा, गुकीयात अंगेर्जीं Meritorious
 field वा पुण्यरूपो क्षेत्र धाइ । थुकों Meritorious धंगु
 विशेषण, Merit धंगु Noun पुण्य जुल । थुकियात पालि
 'दस पुञ्ज क्रिया वत्थु' धाइ । मतलव पुण्य यायगु साधन
 धाःसां छुं मपाः । व पुण्य छु धाःसा न्हधब्वाना यायगु कुशल
 कर्म खः । व थथे:-

- १) दान— श्रद्धा तया दान बिङु,
- २) सोल— पञ्चशील आदि पालन यायेगु,
- ३) भावना— समथ व विपस्सना भावना यायेगु,
- ४) अपचायन— आदर गौरव तये योग्यपिन्त आदर
 गौरव तयेगु ।
- ५) केय्यावच्च—मेपिन्त श्वाहालि यायेगु । तर भगवान्
 बुद्धं न्हधाम्हेसितं नं न्हधागु ज्यायनं रवाहालि या धया
 बिमज्या, वसपोलं भिगु याये बहगु ज्याय् जक रवाहालि

यायेमाः धया विज्यागु दु । यथे भिगु ज्याय् ग्वाहालि यायेगु
यात ‘वेद्यावच्च’ धाइ । अव नं छगू प्रकारया कुशल
कर्म खः ।

६) पत्तानुमोदन – मेपिसं याःगु कुशल कर्म हर्ष तायेगु
अव नं छगू प्रकारया कुशल कर्म खः । उदाहरणया लागि सुं
छम्हेसिनं विशुद्धिमार्गं सफू छगू नेपाल भाषां पिकाल धंगु
न्यने मात्रं भीसं प्रसन्न जुया “अहो ! धात्यें बांलागु ज्यायात
व सफू भीगु लागि नं तःसकं ज्या रूयले दुगु खः” धका सम-
र्थन यायेगु, प्रशंसा यायेगु, अनुमोदन यायेगु; अव नं छगू
प्रकारया कुशल कर्म खः । छाय् धाःसा थुकी ईर्ष्या, द्वेष आदि
अकुशल मने दुर्हाँ मवं ।

७) पत्तिदान – थःके दुगु चीज वस्तु पासार्पि नापं
च्चना मिलेचले जुया इना नयेथें थःत प्राप्त जूगु पुण्य नं
मेपिन्त भि जुइमा धका आकांक्षा याना बिइगु ।

८) धम्मस्सवण – धर्म उपदेश न्यनेगु । मङ्गल सूत्रे
भगवान् बुद्धं धया विज्यागु दु “कालेन धम्मस्सवणं एतं
मङ्गल मुत्तमं” इले बिले धर्म अवण यायेगु मङ्गल खः ।

९) धम्मदेसना – थःम्हं स्यूगु सद्धर्म मेपिन्त कनेगु ।
भगवान् बुद्धं धया विज्यागु दु – “सब्ब दानं धम्म दानं
जिनाति”, संसारे गुलिनं चीज वस्तुत दु उगु चीज वस्तुत दान
यायेगु सिकं धर्मदान यायेगु उच्च तथा श्रेष्ठ जू । अर्थात्
थःम्हं स्यूगु, सःगु थूगु धर्मयात कनेगु, थुइका बिइगु अथवा
धर्म-देशना यायेगुयात धर्मदान धाइ । थुकि मेपिन्त नं
फाइदा जुइ, अव नं छगू कुशल कर्म खः ।

१०) दिट्ठिजुकम्म — तप्यंगु दृष्टि वा तप्यंगु विचार
दयेकेगु अथवा घर्मे गुकथं वने माःगु खः उगु कथं वनेगु, घर्म
गुकथं थुइके माःगु खः उगु कथं थुइकेगुयात “दिट्ठिजुकम्म”
धाइ । अव नं छगू प्रकारया कुशल कर्म खः ।

उदाहरणया निति बिभिसार जुजु छको राजकुमार
जुया च्वंबले निम्न न्याता प्रकारयागु इच्छायाना च्वन —

क) जि जुजु जुइ दयेमा, ख) भगवान बुद्धयात महसोके
फयेमा, ग) भगवान बुद्ध जिगु राज्ये बिज्याके दयेमा,
घ) भगवान बुद्धयागु घर्मोपदेश न्यने दयेमा, ङ) भगवान
बुद्धयात सेवा याये फयेमा ।

थुगु किसिमं बिभिसार जुजुं गुगु इच्छा याःगु खः व
इच्छा पूर्ति जुल । भगवान् बुद्धयात थःगु राज्ये बिज्याकल ।
भगवान् बुद्धं गुगु दृष्टि वयात उपदेश बिया बिज्यागु खः व
फुकं बिभिसार जुजुं यथार्थं थुइका काल । फलस्वरूप
बिभिसार जुजु श्रोतापन्न नं जुल ।

उर्कि थन सत्पुरुषपिसं अव खँ थुइके माःकि उपदेश
कंम्हेसिनं छु दृष्टि कंगु खः थुइकीम्हेसिनं नं उगु हे दृष्टि
थुइकल धा:सा वयात तप्यंगु विचार दुम्ह, घर्मया अनुकरण
याःम्ह धाइ । उजागु क्षमता दयेकेगु नं छगू तःघंगु सौभा-
ग्यया खँ खः । अव नं छगू प्रकारया कुशल कर्म खः ।

अकुशल कर्मयात तोते फु

आः थन कुशल व अकुशल कर्मयात स्पष्ट यायेत छुं
उदाहरण न्हयथने । कुशल कर्म सुख बिइ । अकुशल कर्म
दुःख बिइ । उकि भीसं कुशल व अकुशल छुटे छुटे याना ज्या
याये सयेके माःगु जुया च्वन । भगवान् बुद्धं ‘कुसलाकुसल’
घयागु छपु सूत्रे कुशल अकुशलया बारे आज्ञा जुया बिज्यागु
दु । द्व सूत्र ब्वने बले नुगः हे खुल्ल मि । भगवान् बुद्धयाके
थुजागु दया करुणा दु कि भिक्षुपिन्त थः मां-बीपिसं थः चिची-
धी॑पि मचातय॒त न्वायेथेंतुं न्वाना च्वना बिज्याइ “भिक्षुपि !
छिमिसं अकुशल कर्म यायेमते । छाय् धाःसा अकुशल कर्मया
फल वइबले छिमित भि जुइमखु, दुःख जुइ । उकि भिक्षुपि !
छिमिसं अकुशल कर्म याये मते । यदि छिमिसं अकुशल कर्म-
यात तोतेगु कुतः यात धाःसा तोते फु । यदि तोते मफेगु
जूसा जि छिमित छाय् अकुशल कर्म तोति घका हाला च्वन
जुइ । भिक्षुपि ! अकुशल कर्म दुःख दायक जूगुलि जि छिमित
अकुशल कर्म तोति घका घया च्वना । वथेंतुं भिक्षुपि ! अकु-
शल कर्म तोता कुशल कर्म याये सयेकेमाः । कुशल कर्म यायेगु
कुत; यात धाःसा यायेफु । भिक्षुपि ! कुशल कर्म भिगु
फल वइ, मनयात याउंका बिइ, मनयात आनन्द दायकगु
फल बिइ । यदि कुशल कर्म मनयात इयातुकीगु, दुःख
बिइगु जूसा जि छिमित छाय् कुशल कर्म या घका प्रेरणा
बिया च्वनी ?” थुगु रूपं भगवान् बुद्धं भिक्षुपिन्त बारम्बार
न्वाना बिज्याइगु जुया च्वन ।

विश्वासया भिन्नता

ईश्वरयात् विश्वास याइपि व कर्मयात् विश्वास याइ-
पिनिगु बिचे फरक तथा भिन्नता दुगु विषय छुँ खँ न्हयथने ।

गुलि गुलि मनूतयसं कर्मयात् विश्वास मयासे ईश्वरयात्
विश्वास याना च्वनी । ईश्वर (God) संसारया श्रृष्टिकर्ता,
संसार पालक, सर्वश्रेष्ठ, सर्व शक्तिमान (Omnipotent)
सर्व व्यापी (Omnipresent) सर्वज्ञ (Omniscient)
धका विश्वास याना च्वनी । थुकथं इमिसं कर्मयात् विश्वास
मयासे ईश्वरया भरोसा कयाच्वनी । यदि व ईश्वर सर्व
शक्तिमान, सर्वव्यापी, सर्वज्ञ खःसा ईश्वर पक्षपाती मजूला ?
छायधाःसा लोके गुलि गुलि मनूत दुःखी, गुलि गुलि मनूत सुखी,
गुलि धनी, गुलि गरोव, गुलि न्हथरूवा वया बालासा, गुलि
रुयूरूवा जुया बालमला आदि । थुकथं इमिसं कर्मयात् विश्वास
मयासे ईश्वरयाके भरोसा कयाच्वनी । अले इमित दुःख जुल
धाःसा इमि तःसकं नुगः मछिका च्वनी । रोग जुलकि धन
सम्पत्ति हानि जुलकि अथवा इमि परिवारे छुँ प्रकारया दुःख
जुलकि इमिसं थथे मतो तइ - ‘ईश्वरं जित जक छाय दुःख
बिया तःगु, जित जक छाय दुःख सोका तःगु, ईश्वरं जित
छाय दया करुणा मतगु ।’ थुगु रुपं ईश्वरयात् पाःयाना इपि
वहाँत्र वहाँत्र रुवया च्वनी । तर कर्मयात् विश्वास याना
चत्रपिसं यदि इमित छुँ प्रकारया रोग जुल, धन सम्पत्ति
विनाश जुल इत्यादि छुँ प्रकारया दुःख हे जुल धाःसानं इमि
मन कवतुं का दुःख जुइका च्वनी मखु । बरु इमिसं थथे विचाः

याइ कि न्हापा जि अकुशल कर्म याना वयागुर्लि जित दुःख जुल । आः जि थथे दुःख सी मालीगु अकुशल कर्म याये मखूत । कुशल कर्म हे जक याये । थुकथं कुशल कर्म यायेगुली भन अप्पो प्रेरणा दायक जू वनी । सुयां प्रति तं पिकायेगु खं वइमखु । चाहे धन दुम्ह, बाँलाम्ह जुइमा चाहे धन मदुम्ह बाँमलाम्ह जुइमा थःथःगु कर्मया फल थःथःपिन्त वया च्वंगु धका विश्वास याइ । अंग्रेजीं धाइगु नं दु । “As you sow, so you reap.” पालि ग्रन्थ्य छपू गाथा नं दु ।

यादिसं वपते बीजं, तादिसं हरते फलं ।
कल्याणकारी कल्याणं, पापकारी च पापकं ॥

गुजागु पुसा पित उजागु हे फल सइ । भिगु याम्हेसित भिंगु फल प्राप्त जुइ, मभिगु याम्हेसित मभिगु हे फल प्राप्त जुइ । वा पुसा पिनां व्छ बुया वइ मखु, आलु पिनां तुसी सइ मखु । धापूया अर्थ थव खः कि गुम्हेसिनं गुजागु कर्मयात उजागु हे फल सइ । उदाहरणया रूपे मलिका महारानीं भगवान् बुद्धयाके न्यंगु प्यंगु प्रश्न न्हधथने ।

मल्लिका महारानीया प्रश्न

छगू समय प्रसेनजित कोसल जुजुया महारानी मल्लिका भगवान्यथाय वना थथे प्रार्थना यात ।

१) भगवान् शास्ता ! थव संसारे विभिन्न प्रकारयापि मनूत दु उकी मध्ये गुर्लि मनूत थुलि बाँमलाकि स्वये

हे घच्चाइपुसे चवं, इमिगु रूप बांमलागु जक मखु इपि थुलि दरिद्र कि धन सम्पत्तिया नामं छुं छुं हे मदु, हनिचा छु नये केन्हे छु नये धायमाः । वसः छजु हे बांलागु पुनेगु मदु । उजागु रूपं दुःखी दरिद्र जुयानं समाजे ववेलाना चवन । थुकिया कारण छु, हेतु छु ?

२) भगवान् शास्ता ! गुर्लि मनूत रूप बांमलागु जक मखु स्वये हे घच्चाइपुसे चवं, तर इमि धन सम्पत्तिपरिपूर्णजू, अले समाजे नं चवयेला । थुकिया कारण छु, हेतु छु ?

३) भगवान् शास्ता ! हानं गुर्लि मनूत तसकं बांला स्वये हे यइपुसे चवं, माया वनापुस्ये चवं, तर इमिके धन सम्पत्ति मदु, तस्सकं गरीब निर्धनी अले समाजे नं ववेला थुकिया कारण छु, हेतु छु ?

४) भगवान् शास्ता ! एव संसारे हानं मेगु छता प्रकारया मनूत नं दु । इपि गुजापि धाःसा तस्सकं बांला, धन सम्पत्ति नं यक्व दु, थुकिया कारण छु, हेतु छु ?

भगवान् बुद्धं मल्लिका महारानीया न्हापांग प्रश्नया लिसः थथे आज्ञा जुया बिज्यात ।

१) गुर्लि मनूत ख्वा बांमला, धन सम्पत्ति नं मदुगु कारण गथे धाःसा इमिसं न्हापा न्हापाया जन्मे तं पिकाइपि, भतिचा हे सहयाय् मफुपि, छुं छगू खें नं छे छे पं पं हालीपि दिक्दार जुइपि, ईर्ष्यालिपि जुया चवनीं । उलि जकनं मखु, मन चिकिधं, दान पुण्य धयागु

याय् मसःपि, इनानय् मसःपि, मेपिनि ज्यूग् सोय् मफुर्पि
जुया च्वनी । क्रोध, इष्ट्या याःगु स्वभावं याना रूप
बाँमलापि जुया जन्म जुल । इमिसं छुं दान पुण्य याना
मवोगुलियाना गरोब दरिद्र जुया जन्म जुल, समाजे नं
क्वेलापि जुया च्वन ।

भगवान् बुद्धं मत्तिका महारानीयागु निगूगु
प्रश्नया लिसः थथे आज्ञा जुया विज्यात ।

२) गुर्लि मनूत ख्वा बाँमला तर धन सम्पति दुगुया
कारण गथे धा:सा गुर्लि मनूतये अथे तँ पिकायेगु
स्वभाव दुसानं इमि मन चक्कं, मेपिनि ज्यूगु, भिना-
वोगुली हथं ताया च्वनी । तँ काली जूसानं थःके दुगु
छुं प्रकारया बस्तु मेपिन्त इना बिइगु चित्त दुर्पि जुया
दान बिइगु स्वभाव दुर्पि जुइ । इपि लिपाया जन्मे ख्वा
बाँमलासां तबि धन सम्पति यक्को दुर्पि धनवानपि
जुया च्वनी, समाजे नं च्वेलाना च्वनी ।

भगवान् बुद्धं मत्तिका महारानीयागु स्वंगूगु
प्रश्नया लिसः थथे आज्ञा जुया विज्यात ।

३) गुर्लि मनूत ख्वा: बाँला तर धन सम्पति मदुगुयां
कारण गथे धा:सा इपि मनूत तँ चायेगु स्वभाव मदुर्पि
सहन शोल दुर्पि, दागा मतइपि, शोल सदाचार बाँलापि,
शान्त स्वभावदुर्पि जुया च्वनी ।

सहनशील दयेकावोगु कारणं याना इपि रूप
बाँलापि जुल । तर इपि दान याना मवोपि नुगः स्थापि

जुया वो गुर्लि आः थुगु जन्मे धन सम्पति मदुर्पि गरीब
कंगाल, दरिद्र जुया समाजे क्वे लार्पि जुया जन्म जुल ।

भगवान् बुद्धं मल्लिका महारानीया प्यंगूगु
प्रश्नया लिसः थथे आज्ञा जुया विज्यात ।

४) गुर्लि मनूत रूप नं बाँला, धन सम्पति नं यक्षव
दु । उकिया कारण गथे धाःसा गुर्लि मनूत ताँ पिमका-
इर्पि, नुगःमम्बीकिर्पि, ईर्ष्या, दाह, मयाइर्पि व दान
बिइगु उपकार यायगु चित्तदुर्पि जुयाच्चनी ।

ताँ पिमकागुर्लि हिसी दुर्पि यइपुसे च्वर्पि माया
वनापुसे च्वर्पि, जुया जन्म जुल । दान बिया वागु
उपकार याना वोगु, उदार चित्त दयेका वोगु कारण
याना धन सम्पति परिपूर्णपि समाजे नं प्रतिष्ठा दुर्पि
जुया जन्म जुल ।

Dhamma Digital

प्रत्यवेक्षण यायेगु

भगवान् बुद्धं ‘दसधम्म’ सूत्रे न्हेगूगु प्रत्यवेक्षण याये-
माःगु बारे थथे आज्ञा जुया बिज्यात ।

प्राणीपि जन्म काकां संसार चक्रे चाचाहिला च्वंतले—
इमिसं याना वःगु इमिगु कुशल—अकुशल कर्म हे थःथःगु
सम्पति खः अले उगु उगु कर्म हे सदां इमिगु साथे दयाच्चनी ।

इमिसं याना वःगु कुशल—अकुशल कर्म हे इमिगु थःथःगु
सम्पतिया मालिक खः । मेकथं धाल धाःसा जिगु कर्मया
उत्तराधिकारी जि हे खः ।

प्राणिपि जन्म काका संसार चक्रे चाचाहिला च्वने
माःगु हे इमिगु कुशल-अकुशल कर्मया कारणं खः ।

इमिसं याना वःगु कुशल-अकुशल कर्म हे इमिगु थःथःगु
बन्धु खः । (यन बन्धु धायूबले माँ बौ, दाजु किजा, तता
केहेंपि इत्यादि खः ।)

इमिसं याना वःगु कुशल-अकुशल कर्म हे इमिगु शरण
खः ।

इमिसं यानावःगु कायिक, वाचिक व मानसिक कुशल-
अकुशल कर्म हे इमिगु अंशियार खः ।

थथे धका भिक्षुपिस नं गृहस्थपिसं नं न्हिया न्हिथं
प्रत्यवेक्षण यायेमाः ।

कर्मया फल

प्राणिपिसं गुजागु कर्मयात अजागु हे फल वद्ध धका
च्वथ उल्लेख याये थुन ।

आः थन सारांशया रूपे, गुजागु कर्म गुजागु फल बिड
धयागु विषय छुँ खं स्पष्ट याये । यदि सुनानं सु प्राणीयात
हिंसा यात धाःसा उकिया फलं आयु चोहाक जुइ; वथेतुं
प्राणीहिंसा मयानागु अथवा मेपिन्त मस्यानागु फलं
आयु ताहाक जुइ । मेपिन्त मस्यासां तबि इमिगु अङ्ग,
प्रत्यङ्ग जक हीन याना बिल धाःसा, न्हथाबले रोगी जुया
च्वने माली । उकि गुम्हसिनं मेपिन्त दुःख बिड वयात

उकिया फल वयाच्चनी । गुम्हसिनं प्राणी हिसादि कर्म
याइ मखु व निरोगी तथा दोषायु जुया च्चनी । थुगु हे रूपं
तं पिकागुया फलं कुरूपम्ह जुया जन्म जुइ, अले हानं तं
पिमकागुया फलं रूपं बांलाम्ह जुया जन्म जुइ । मेपिन्त
ईर्ष्या यानावोगुया फलं शक्ति मदुम्ह (Powerless)
जुइ, उकि ईर्ष्या यायमज्यू नुगः मुइके मज्यू । गथे कि वया
जक जाँचिय नम्बर अप्पो बल जि जक कम, व फलानागु
तहलये थ्यने धुंकल जि मध्यनि, मेपिसं गुलिमछि धन
सम्पत्ति कमाय याये धुंकल जि आःतक गरीब धका
नुगः मुइका च्चन धाःसा व शक्ति हीनम्ह जुया जन्म जुइ ।
ईर्ष्या मयाम्हेसिया शक्ति अप्पो दयाच्चनी । उलि जक
मखु गुम्हसिनं अभिमान (Haughty), धमण्डी (Proud)
याना च्चनी, उम्ह छ्यक्तियात समाजय स्थान कम जुया
च्चनी । अले गुम्हसिनं अभिमानी, धमण्डी भावना मतसे
मेपिन्त आदर गौरव सत्कार याना च्चनी उम्हसित समाजे
स्थान अप्पोदया च्चनी । थनया थनसं खना च्चनागु दु, यदि
भीपि समाजे तःधं छु जुया अभिमान पिकया च्चन
धाःसा थःत नं सुनानं आदर गौरव तइमखु ।

भगवान बुद्धं पराभव सूत्रे आज्ञा जुया बिज्यागु दु —
जाति थद्धो, धन थद्धो, गोत्त थद्धो, च यो नरो ।
सञ्जार्ति अतिमञ्जरेति, तं पराभवतो मुखं ॥

गुम्ह ब्यक्ति जातिया अभिमान, धनया अभिमान,
गोत्रया अभिमान पिकृया थःथितिपिन्त समेतं हेला याइ
उम्ह छ्यक्ति पतनया करण जुइ ।

थुगु रूपं कर्मया विषये कना यंकल धाःसा यक्षव यक्षव
है दु, थन संक्षिप्तं व्यनागु जुल ।

धम्मसमादान

कर्मया क्रम (Process) यात प्यता प्रकारं विभाजन
याना तःगु दु । यथा -

- १) गुगु कर्म याना च्वनेबले नं दुःख जुइ हानं उकिया फल
वइबले नं दुःख जुइ ।
- २) गुगु कर्म याना च्वनेबले दुःख जुइ तर उकिया फल वइबले
सुख जुइ ।
- ३) गुगु कर्म याना च्वनेबले सुख जुइ तर उकिया फल वइ-
बले दुःख जुइ ।
- ४) गुगु कर्म याना च्वनेबले नं सुख जुइ हानं उकिया फल
वइबले नं सुख जुइ ।
- ५) गुगु कर्मयाना च्वनेबले नं दुःख जुइ हानं उकिया
फल वइबले नं दुःख जुइ । उपमाया लागि बुद्धकालीन
घटना छगू न्हेघथने । मागन्धीया कुचक्रं दरवार बछ्यका
ब्यूगुलि इय। मावतो महारानो सहित न्यासःम्ह परिचा-
रिकापि मी नाला दुःख जुइका सिना वने माल ।
युकिया विषय कया भगवान बुद्धं आज्ञा जुया लिज्यात
कि न्हापा बाराणसी देशे अम्हदत्त जुजुं राज्य याना
च्वंगु बखते राजगृह नगरे न्हिथं च्याम्ह प्रत्येक बुद्धपि

बिज्याना च्वन । अबले अन चर्विंपि न्यासः परिचारिकापिं सं वसपोलपिनिगु सेवा याना च्वन । वसपोलपिं च्याम्ह मध्ये न्हेम्ह हिमाल पर्वते बिज्यात । छम्ह अन हे खुसीया सिथे भारपात दुथाय बिज्याना निरोघ समापत्ति ध्याने च्वना । विज्याना च्वन ।

थुखे छन्हु प्रत्येक बुद्धपिं बिज्यासेलि इपि हे न्यासः म्ह परिचारिकापिं छवना जुजु जल-क्रीडा यायत खुसो वन । इपि परिचारिकापिं लखे म्हिता मोल्हुया चिकुया उखें थुखें मि च्याकेगु सामान माः जुल । इमिसं वहे भारपात च्याका मि कुन । क्रमशः च्याना वोलिसे प्रत्येक बुद्ध खने दया वल । अले इपि ग्याना हाल, “आः धाः सा फिर्पि फुत । थन प्रत्येक बुद्ध दुगु खनी । एव खं जुजु सिल धाः सा भीपि छम्ह हे ल्यनि मखु” धैगु भयं इमिसं थगु भने दुःख जूसां मंमदु मंमदु हानं मेगु भारपात माला प्रत्येक बुद्धयात तोपुया थुलि च्याइ-बलेला भस्म जुइ धका मती तया लिहाँ वन । इमिके न्हापाला हिसा चेतना मदु तर लिपा राज भयं इमिसं हिसा चेतनाया ज्या यात । (निरोघ समापत्ति ध्यने च्वना बिज्याइगु बखते वसपोलपिन्त सच्छगू गाडा प्रमाण सि द्वै जिना छोयेका ध्यूसां नं छुं असर परेजुइ मखु ।) वसपोल प्रत्येक बुद्ध निरोघ समापत्ति दना यथा सुखं बिज्यात । इपि जक उगु पाप कर्म याना ताः काल तक नर्क भोग याय माल । आः थों वहे कर्मया विपाक बाकि ल्यों दुगुलि याना थुगु जन्मे दरवार छव्या सी माल ।

थों कन्हे भीगु समाजे नं थजागु घटना यक्त जुयाच्चंगु
दु। गुगु कर्म याना च्वनेवले नं दुःख हानं उकिया फल
वइबलेन दुःख गथेकि छम्ह गुथि पाःफेमाःम्ह मनू दु, उगु
गुथी धाःसा हिसाकर्म याये माःगु गुथि जुयाच्चवन। गुथि
पाःफइम्ह मनू धाःसा हिसा कर्म याये मास्ति मवोम्ह जुया-
च्चवन। हिसा मयात धाःसा गुथि बाहेक याइ। समाजं धाइ
लहाइ धइगु भयं हिसा कर्म याइ। हिसा कर्म याःबले नं
दुःख उकिया फल वइबलेन मधिक फत वइगु जुयाच्चवन।

2) गुगु कर्म याना च्वनेवले दुःख जुइ तर उकिया फल
वइबले सुख जुइ, उदाहरणया रूपे चक्खुपाल स्थविरया
खं सक्षिप्तं न्हचयने —

चक्खुपाल स्थविरं भगवान बुद्धयाके कर्म स्थान
भावना स्यना कया खोम्ह भिक्षुपि नापं ब्वना छगू तापागु
जङ्गलया सतिक च्वंगु गामे वना ध्यान भावना यात।
चक्खुपाल स्थविरं प्यंगु इरियापथ मध्यय् द्यनेगु इरियापथ
छगू तोता भावना यात अथे भावना याना च्व च्वं वया
मिखां स्याःगु रोग उत्पन्न जुल। बैद्यं वासः बो हलनं गोतुला
वासः मत। मिखा स्यागु भन भन बढे जुया वल। मिखा
न्हचाक्व हे स्यासां ध्यान भावना यायेगु मतोतू। बषर्वास
सिधइगु अन्ते मिखानं तज्यात अरहन्त नं जुल। (तर
वसपोलया मिखा तज्यागु वसपोलया न्हापायागु कर्म खः
धका धम्पद अटुकथालय् उल्लेख याना तःगु दु।) थनं
थथे भावना याना च्वंबले दुःख जूसा नं फल वोगु बखतय्
सुख प्राप्त जुल।

थुजागु कर्मया उपमा भीगु देनिक जीवने यक्त खने

दुः। यथे व्यापाशी तयसं जूसा यःगु कुत याना व्यापार
याना धन मुँकेगु स्वइ, ज्यायाइपिसं नं यकव प्रयत्न याना धन
क्हमाय् यायेगु स्वइ बर्थेतुं विद्यार्थीपिसं नं जाँच बी मानि
धका मेहनत याना बाचा बाचा तक मद्यस्ये आखः
ब्बनेगु स्वइ, छु व दुःख मखुला ? हानं ज्यायाइपिसं नं
इमित ताःनो चिकु त्यानु मधास्ये ज्या याना च्वनेबले दुःख
जूसानं उकिया फल बइबले सुःख ज्वी। ज्या याइ पित्त
धन सम्पत्ति बढे जुया मान बढे जुयाच्वनी बले सुख जुया-
च्वनी। थथे साधारण खं नं सी दुकि गुगुं कर्मयाना
च्वनेबले दुःख जूसां फल बइबले सुख जुइ।

३) गुगु कर्म याना च्वनेबले सुख जुइ तर उकिया फल
बइबले हुःख जुइ। उदाहरणया रूपे धम्मपद अटुकथालय
“अङ्गतर वत्थु” बाखं संक्षिप्त न्हथयने —

काश्यप तथागतया पाले महाजनपुत्रिपि व्यम्ह दया-
च्वन। इमि अबुपि मदया वसेलि इपि सम्पत्तिया मालिक
जुल। सम्पत्ति खना इपि सुंमुक च्वने मफुत अले सल्हा
जुल-पासापि ! भी अबुपिसं, यकव यकव धन, सम्पत्ति तोता
वन। थुपि सम्पत्ति छु यायेगु ?

छम्हपासां धाल भिगु सालि जाकियागु भोजन यायेगु।

मेम्ह पासां धाल- भिभिगु सासाःगु मषि चषि नयेगु।

हानं मेम्ह पासां धाल- भिभिगु अयेला त्वनेगु तर
स्वोकारात्मक लिस पिहाँ मवः।

अन्त्ये मेम्ह पासां धाल- “आः थथे मखु पासापि,
जिगु खं न्यैँ। भीसं मेमेगु छुं है यायेगु मखु तिसा वसःया

लोभ क्यना वाँ वाँ लापि मिसात हेका इपि लिसे रस रङ्ग
यथेगु मज्जूला ?

इव खे सकले छागू मत जुल । इमिगु जीवन, इमिगु
सम्पति फुकं थुकी पात, दक्षता फुत । प्यमहं मृत्यु जुया लोह-
कुमिभ नर्के लावन । अन थथे रस रंगे भुले जुया च्वांगु बखते
सुख जूसानं फल वोबले दुःख जुल ।

थुजागु कर्मया उदाहरण भीगु न्हचोने नं यवव खने दु ।
गथेकि छम्ह अयेला गुलुया अयेला त्वना च्वनेबले न्हचाइपु
ताइ वा सुख ताइ । तर उकिया असर परेजुइबले वा फल
वइबले दुःख रूपं वइ, गथेकि अयलाखँ बेहोस जुइबले
इजजतया न छुं परवाह दै मखु । साथे उकि याना रोग
जुइका दुःख जुइका च्वनेमाली । हानं मरणं लिपा नं दुर्गती
पतन जुइ । उकि सीदुकि गुलि कर्म याना च्वनेबले सुख
थें च्वसां उकिया फल वइबले दुःख जुइ ।

४) गुगु कर्म याना च्वनेबले नं सुख जुइ हानं फल वइबले
नं सुख जुइ । उदाहरणया लागि धम्मिक उपासकया खे
संक्षिप्तं न्हचथने —

बुद्धया समये धम्मिक नां जुयाच्वंम्ह छम्ह उपासक
दु । वं जीवन भर तकं थम्हं नं थः परिवार सहितं विभिन्न
दान पुण्य तथा धर्मोपदेश आदि न्यनेगु कुशल कर्म याना
च्वांगु जुयाच्वन । उम्ह उपासकया अन्त्य अवस्था ध्यंकवल
अले वया धर्म कथा न्यनेगु इच्छा जुया भगवान बुद्धयाथाय
भिक्षुपि निमन्त्रणा याकेछवत । भिक्षुपि नं विज्यात । अले
धम्मिक उपासकं भिक्षुपिके “सतिपटान सूत्र” पाठ

न्यनेगु इच्छायात् । भिक्षुपिसं “एकायनो अयं भिक्खवै मग्गो सत्तानं विसुद्धिया” । घका “सतिपट्टान सूत्र” पाठ प्रारम्भ याना बिजयात् । उगु समय देवलोकं, सर्वलङ्घार अलंकृत यानातःगु द्विःछिम्ह सल दुगु, सत्या योजन प्रमाणं तःघंगु खुगु विमान ध्यंक वल । उगु विमाने चत्रना च्वर्पि देवतार्पिसं थःथगु देव भुवने यंकेत म्हर्ति म्हर्तिसिनं सःता च्वन ।

अन उपासकया धर्म कथालय् बाधा ज्वीक देवतार्पि थथे हाला च्वंगु मयया थन चत्रना हाला च्वने मते हुँ घका धाल । अन भिक्षुपिनि मती- “जिमित म्वाल हुँ” धाल घका भाःपा पाठ मयासे सुक लिहावन । वया काय् म्हधाय् पिनि नं जिमि बौ न्हापा जूसा धर्मकथा न्यन्यं मगाम्ह आः थःम्ह हे भिक्षुपिन्त हुँ घका धाल । मरण ज्वोगु खना मर्यापि ध्व लोके सुँ हे मदु खनी घका ध्व रुवं हाला च्वन ।

पलख लिपा बौम्हेसिया हौश दयावसेलि छिपि छाय् स्वव्या चत्रनागु घका न्यन । काय् म्हधाय् पिसं धाल- “पिता ज्यु छलपोलं थःम्ह हे भिक्षुपि निमन्त्रणा याना थःमतु धर्म श्रवण न्यना चत्र च्व हे म्वाल हुँ घका धया बिजयात् ।

अले बौम्ह धाल - ‘पुता, जिजा वसपोल आर्यसंघ- पिन्त धयागु मखु, थन वया हाला च्वर्पि खुगु देवलोकं विमान ज्वना कावोपि देवता पित जकं धयागु खः ।

काय् पिसं धाल - पिता ! विमान गन दुले ? गो जिमिसं ला मखना ।

बौम्हं धाल - अथेसा छिमिसं स्वामा छमा हया
विमाने लायमा धका आकासे तिना छो ।

कायपिंस नं अथेहे धका प्रार्थना याना स्वामा आकासे
तिना बछोबले आकासे स्वामा यगाया चवंगु खन अले बौम्हं
छिमिसं स्वामा यगाया चवंगु खंला धका न्यन कायम्हचाय्
पिंसं खनां धका उत्तर बिल । उपासकं “व स्वामा तुषिता
भुवनं वोगु विमानया घःचाले यगाया चोन । जि अनहे वने
त्यना धका माःगु खँ कना अनं मृत्यु जुया तुषित देवलोक
यागु विमाने उत्पन्न जुल । अनं लिहाँ बिज्यापि भिक्षुपि
विहारे ध्यनेवं भगवानं न्यना बिज्यात- भिक्षुपि ! धम्मिक
उपासकं धर्मकथा बाँलाक न्यंला ?

भिक्षुपिस धाल - न्यं भन्ते ! बाँलाक न्यं । तर धर्म
कथा न्यन्यं बिचे हे - “म्वाल हु” धका निवारण यात अले
जिपि नं लिहाँ वया ।

भगवानं आज्ञा जुया बिज्यात- भिक्षुपि ! धम्मिक उपा-
सकं छिमित हुँ धाःगु मखु, खुगु देवलोकं देवतापिंसं खुगु
विमान ज्वना उपासकयात सःता च्वन । अले अन धर्म
श्रवणयाना चवंथाय् बाधा ज्वीक हाला चवंगु वयात मयया
देवतापिन्त धाःगु खः ।

भिक्षुपि - भन्ते आः व गन जन्म जू वनले ?

भगवान - भिक्षुपि ! व तुषित भुवने जन्म जू वन ।

भिक्षुपि - भन्ते ! व उपासक थन थः थितिपि नापं
आनन्द पूर्वक हर्षित जुया विचरण याना जुल । हानं थनं

वक्ता अनन्द व आनन्द पूर्वक हर्षित जुका चवने दुनु थार्से जन्म जूवन ला ?

भगवान् — खः भिक्षुपि, अज्ञमाहोपि गृहस्थ जूसां भिक्षु जूसां, न्हथावाम्सनं आनन्दं हे विहृत वानाच्चनी ।

थुलि आज्ञा जुया, तदन्तर निम्न गाथा आज्ञा दयेका विज्यात ।

“इध मोदति पेच्च मोदति
कत पुञ्जो उभयत्थ मोदति
सो मोदति सो पमोदति
दिस्वा कम्म विसुद्धि मत्तनो ति” ।

धार्मिक व्यक्तियात थन नं आनन्द जुइ अनन्द (लिपानं) आनन्द जुइ अर्थात् इहलाकेन परलोके नं निगूलोके सनं आनन्द जुइ । यामं यानागु कुशल कार्य खना, हर्षित जुइ, आनन्द जुइ ।

थन धार्मिक उपासकया थथे पुण्य याना चबंबले नं सुख अले फल वोबले नं सुख हे जुल ।

थुजागु कर्मया उदाहरण भीगु न्हधोने नं यवव दु । उदाहरणया रूपय् “भन्ते जिमिथाय् निमन्त्रणा विज्याहू” घका गुर्लि मनूतयसं निमन्त्रणा याइ । स्वभाविकं हे इमि के भिगु कर्म यायेगु स्वभाव दुर्पि जुया च्वनी । उकोस नं थन दुर्पि जुयाच्वनी । गुर्लि गुर्लि सिनं भन्ते पिन्त दाम प्रदान छको याय् दइबले, छुं प्रकारयां पुण्य छक्के माये दइबले याना च्वं छ्वं हे इमि थः नये पित्थागु हे लोमंका च्वनी,

परित्राण न्यना च्वेसां मन प्रसन्न याना न्यना च्वनी,
थः नय पित्यागु नं लोमं । पुण्य याना च्वं च्वं इमि थुलि
लय् ताइकि धयां हे मब्या ।

प्यता प्रकारया मनूत

संसारे प्यता प्रकारया मनूत दु ।

- १) ख्युं थासं वया ख्युं थाय् वनोपि (Coming from dark, going to dark)
- २) ख्युं थासं वया तुयुयाय् वनोपि (Coming from dark, going to light)
- ३) तुयु थासं वया ख्युं थाय् वनोपि (Coming from light, going to dark)
- ४) तुयु थासं वया तुयुयाय् वनोपि (Coming from light, going to light)

१) ख्युं थासं वया ख्युं थाय् वनिपि गुजापि धाःसा, न्हापाया जन्मे प्राणो हिंसादि अकुशल कर्म याना वोगुलि थुगु जन्मे समाजे क्वेलापि बाँमलापि, धन सम्पत्ति मदुपि, ज्ञान बुद्धि मदुपि संगत बाँमलापि जुया जन्म जूवोगु जुल । अले थुजापिन्त नक्तिनि नकं मुक्त जुया मनू जन्म काःवर्पि धका नं धाः । इपिसं न्हापा मखुगु कर्म याना वोगुलि आः थथे फल भोग याना च्वंगु जुल । अथेहे आः इमिके भिगु कर्मयाय् धयागु विचार तक नं मदु । थःगु प्वाः छगः जायकेगु जक कुतः याना च्वनी । अले वं त्योगुनं मत्योगु नं याइ । म्वायगुया लागि खुयाकायगु नं याइ स्यायगु नं याइ । अने तनेगु अकुशल कर्म याना च्वनो उर्कि

याना इपि हानं थनं मृत्यु जुया र्खुं थाय् हे वनीरि जुइ ।
अले इमित धाइ कि र्खुं थासं वया र्खुं थाय् वनीपि ।

२) र्खुं थासं वया तुयुथाय् वनीपि गुजापि धाःसा, नक-
तिनि धयाथेंतुं र्खुं थासं बोपि जूसानं नीचगु कूले जन्म
जूसानं, दुःखी दरिद्र जूसानं रूप बामलापि जूसानं इमिसं
चाय् की कि अहो ! जि न्हापा छु पाप यानावलथें । न्हापा
जि पाप याना वःगुर्लि मखा आः जि थथे दुःख सिया चवने
मा;गु । आवंलि जि थुजागु दुःख जुइगु पाप कर्मयाय् मखुत
धका इमिसं चेतना दयका भिगु संगत याना यकेगु स्वइ ।
अले इमिसं शर्म कर्म याना यंकि गुर्कियाना इपि थननं समाजे
च्वेलाना चवनी । थथे भिगु कर्म याना यंकु यंकु थनं मृत्यु
जुया वंसानं भिथाय् जन्म काःवनी । अथे जुया निर्मित इमित
र्खुं थासं वया तुयुथासे वनीपि धका धाइ ।

३) तुयुथासं वया र्खुं थाय् वनीपि गुजापि धाःसा न्हापाया
जन्मे दान पुण्य आदि कुशल कर्म याना वःगुया फलं आःथुगु
जन्मे धन सम्पत्ति यक्व दुपि बाँलापि समाजे च्वेलापि जुया
जन्म जुल । अले थथे धन सम्पत्ति पूर्ण जूगुर्लि इमिसं बिचायाइ
कि जित धर्म धयागु छु याय् माःगु मदु । छाय् धाःसा जित
माःगु तक पुरे जुया हे च्वंगु दु । धन माःला, जन माःला,
पासापि माःला फुकं दु । समाजे छु तक याय् माः व जि
याय् फु । थथे इमिसं अभिमान, धमण्ड पिकया चवनी ।
मेपिन्त क्वत्यला थः थही वयेगु स्वइ. शोषण याइ । थुगु
रूपं मेपिन्त अन्याय अत्याचार याना थःगु शक्ति, क्यना
चवनीगु जुया निर्मित इपि मनूत थनं मृत्यु जुया र्खुं थाय्
जन्म काःवनी । थुजापिन्त धाइ तुयु थासं वया र्खुं थाय्
वनीपि ।

४) तुयुथासं वया तुयुथाय् वनीपि गुजार्पि धाःसा न्हापायर
जन्मे दान, पुण्य आदि कुशल कर्म याना वःगुया फलं आःथुगु
जन्मे धन जनआदि पूर्णपि, रूप बालार्पि समाजे नं यक्ष
प्रतिष्ठा दुर्पि जुया जन्म जुल । आः हानं भिगु चेतना दयेका
न्हापाया पुण्यं जित थुजागु फल प्राप्त जुल आः हाकनं जि
थथे हे कुशल कर्म याय माल घका इमिसं दान, धर्म याना
यंकी । थथे कुशल कर्म याना यंकु यकु थनं मृत्यु जुया
सुगती जन्म कावनि । थथे जुयानिर्मित इमित तुयू थासं
वया तुयुथाय् वनीपि घका धाइ ।

कर्मया विभाजन

च्वे प्यता प्रकारया मनूतयेगु खें कनेवुन । आः अभिधर्म
ग्रन्थे वोगु अनुसारं कर्मयात विभाजन याना तःगु खें कने ।

फल बिइगु कृत्य हिसाबं प्यंगु प्रकारया कर्म

१. जनक कर्म । (The Product Karma)

२. उपर्थम्भक कर्म । (The Supporter or the
Strenghtener Karma)

३. उपर्फीलक कर्म । (The weakener or enfeeble
Karma)

४. उपधातक कर्म । (The killer Karma)

१. प्रतिसन्धि काले, पवर्ति काले विपाक नामस्कन्ध
कट्टारूप* उत्पन्नयाइगु कर्म (चेतना) यात 'जनक कर्म'
धाइ ।

२. जनककर्मं फलबिइगुयात स्थिर जुइकेगु रूपं सहा-
यता बिइगु कर्मयात 'उपथम्भक कर्म' धाइ ।

३. जनककर्मं फलबिइगुयात पोडा कष्ट बिया च्वनोगु
कर्मयात 'उपपीलक कर्म' धाइ ।

४. जनक कर्मं फलबिइगुयात त्वालहाना थःगु फल बोगु
कर्मयात 'उपघातक कर्म' धाइ ।

च्वे कना वइगु कर्म प्यंगु मध्ये जनककर्म, कुशल
जनक कर्म अकुसल जनक कर्म घफा निगू प्रकारं दु । उपि
निगू मध्ये कुसल जनक कर्मं कुसल विपाक व कट्टारूपयात
उत्पन्न याइ । अकुसल जनक कर्मं अकुसल विपाक व कट्टा
रूपयात उत्पन्न याइ । उगु जनक कर्मं नं प्रतिसन्धि व
पवर्ति निगू नं फल बिइ । व गथे धाःसा प्रतिसन्धि काले नं
सुख आनन्द जुइगु फल बिया पवर्ति काले नं सुख पूर्वक नयेगु
पुनेगु दयेका बिइगु कुशल जनक कर्मया फल खः ।
प्रतिसन्धिकाले नं दुःख कष्ट जुइगु फल बिया पवर्ति काले
नं नयेमखका पुने मखंका बीगु अकुसल जनक कर्मया
फल खः ।

* कर्म बने जूगु रूपयात कट्टा रूप धाइ

उपथम्भककर्म नं कुसल उपथम्भककर्म अकुसल
उपथम्भककर्म धका निगू प्रकारं दु । उगु कर्म नं पवत्ति काले
जक फल बिइ । प्रतिसन्धि फल बी मखु । अथे मब्युसां कुसल
उपथम्भककर्म कुसल जनक कर्मयात सहायता बिइ । सहा-
यता बीगु गथे धाःसा कुसल जनक कर्मं विपाक व कट्ता
रूपयात उत्पन्न याइ । उत्पन्न जुहु धुंकुगु विपाक कट्ता
रूपयात विनाश मजुइक स्थिरयाना तयेगुरूपं कुसल
उपथम्भक कर्मं सहायता बिइ ।

अकुसलयात अकुसलं तुं सहायता बीगु गथे धाःसा
अकुसल जनककर्मं विपाक कट्ता रूपयात उत्पन्न याइ ।
उत्पन्न याये धुंकुगु उगु विपाक कट्तारूपयात विनाश
मजुइक अकुसल उपथम्भककर्मं सहायता बिइ । दुःख कष्ट
जुइक नये त्वने मखंक दुःख कष्ट सहयाये मायेक यानांतइ ।
उदाहरण— खिचात फात सिनं मसोक द्यां नं मलायेक दुःख
कष्टं म्वाना च्वनी थें ।

उपपीलक कर्म धयागु कुसल उपपीलककर्म अकुसल
उपपीलक कर्म धका निगू प्रकारं दु । उगु उपपीलक कर्मं
पवत्ति जक फल बिइ । प्रतिसन्धि काले फल बिइ मखु । अथे
मब्युसानं कुसल उपपीलककर्मं अकुसल जनक कर्मयात पोडा
बिइ । अकुसल उपपीलककर्मं कुसल जनककर्मयात पोडा
बिइ । अकुसलं कुसलयात पोडा बीगु गथे धाःसा कुसल
जनककर्मं फल विया सुख पूर्वक च्वना च्वंम्हसित कपा-
स्याका प्याःस्याका लुँकि हायेका बीगु फल उत्पन्न याना
बिइ । कुसल उपपीलकं अकुसलं जनक कर्मयात पोडा बीगु

गथे धाःसा अकुसल जनक कर्मं नये त्वने मखंका दुःख कष्ट सिया च्वंगुयात छुं कालया निर्मित सुख पूर्वक चवनेगु फल उत्पन्न याना बिइ । उदाहरण नर्के मोगत्यायन महास्थबिर बिज्याना धर्मोपदेश याना बिज्यागु अवस्थाय् नकार्गिन शान्त जुया सुखानन्द जुयावंथे ।

उपधातक कर्मं नं कुसल उपधातक कर्मं अकुसल उपधातककर्मं धका निगू प्रकारं दु । उक्त कर्मं निगू नं प्रति सन्धि व पवत्ति निगूलि बिइ । अथे ब्यूसा नं कुसल उपधातककर्मं अकुसल जनककर्मं कुसल जनक कर्मं निगू यातनं त्वाल्हाना थःगु फल बिइ । अकुसल उपधातककर्मं नं अकुसल जनककर्मं कुसल जनककर्मं निगू यात नं त्वाल्हाना थःगु फल बिइ ।

कुसलं कुसलयात त्वा ल्हाइगु गथे धाःसा - भोजन दान याःगु कुसल जनक कर्मं प्रतिसन्धि बीत थिक जुया च्वंगुयात चीवर दान याःगु कुसल जनक कर्मं त्वा ल्हाना थःगु प्रतिसन्धि फल बिइ ।

कुसलं अकुसलयात त्वा ल्हाइगु गथे धाःसा - पंक्षीस्याना व्याधा जुया च्वंगु अकुसल जनककर्मं प्रतिसन्धि फल बीत थिक जुया च्वंगुयात बिहार दान ब्यूगु कुसल उपधातक कर्मं अकुसलजनक कर्मयात त्वाल्हाना थःगु प्रतिसन्धि फल बिइ ।

अकुसलं अकुसलयात त्वा ल्हाइगु गथे धाःसा सा स्याःगु जनककर्मं प्रतिसन्धि फल बीत थिक जुया च्वंगुयात खिचा

स्थाःगु अकुसल उपधातक कर्म सास्यःगु अकुशल जनक
कर्मयात त्वा लहाना थःगु प्रतिसन्धि फल बिइ, पवत्ती नं
थुगु हे रूपं घका सीकि ।

उपधातककर्म त्वा लहाइगु घाःसानं दुर्बेल जुया च्वंगु
जनक कर्मयात हे जक त्वाल्हाय् फइ । बलबानेगु जनक
कर्मयात त्वाल्हाय् फइमखु ।

उक्त प्यंगू कर्म मध्ये जनक कर्म व उपधातक कर्म निगू
प्रतिसन्धि व पवत्ति फल बीगु समान जूसा नं जनक कर्मयात
घाय्वले उपधातक कर्मयात घाःगु जुइ मखु । उपधातक
कर्मयात घाय्वले जनक कर्मयात घाःगु जुइमखु । थथे छाय्
घाःसा हेतु भिन्नता जूगु कारणं खः । व गथे घाःसा जनक
कर्म फल जक बिइ । त्वाल्हायेगु ज्यायाइमखु । उपधाटक
कर्म जनक कर्मयात त्वाल्हाना तिनि थःगु फल बिइ ।

डदाहरण — युवराज जुजु जुइत सुयात नं घात याना
च्वने म्बा । केवल हुकुम जक बी मात्रं गाः । मेमेपि जुजु
जुइगु इच्छा यात घाःसा युवराजयात घात याना जक जुजु
जुइ फइ । घात मयासे जुजु जुइगु घात याना जुजु जुइगु
समान जुयाच्वन । आःथन युवराज जनककर्म समान जुया
च्वन । मेमेपि उघातककर्म समान जुयाच्वन । राज्यादि
ऐश्वर्यं प्रतिसन्धि व कट्टारूप समान जुयाच्वन ।

फल बोगु क्रम कथं प्यंगू प्रकारया कर्म

१. गरुकर्म (The Heavy Karma)
२. आसन्नकर्म (The Clossing Karma)
३. आचिष्णकर्म (The Habitual Karma)
४. कट्ताकर्म (The Mechanical Karma)

गरुकर्म वयागु इयातुगु कर्मयात धाःगु खः । उगु गरुकर्म कुशल गरुकर्म व अकुशल गरुकर्म धका निगु प्रकारया दया च्वन । अकुशल पक्षेयागु गरुकर्म गथे धाःसा मातुधातक, पितुधातक, अरहन्त धातक लोहितुप्पादक संघभेदक थुगुरूपं पञ्चानन्तरियकर्म न्यामू दु । उगु न्यागुलि यातधाःसा संघभेदक कर्मं फल विइ । बाकि प्यंगू अहोसि कर्मं जुइ । संघ भेदक कर्मयात ल्यंका बाकि प्यंगुलि यातधाःसा लोहि तुप्पादक फल विइ । बाकि स्वंगू अहोसि कर्मं जुइ । मातु-धातक पितुधातक अरहन्तधातक स्वगुलि यातधाःसा अरहन्त धातक कर्मं फल विइ । बाकि निगु अहोसि जुइ । मातुधातक पितुधातक निगुलियात धाःसा माँ बौ पि निम्ह मध्ये बौ शीलवान माँ दुश्शील जुल धाःसा पितुधातक कर्मं फल विइ । मातुधातक कर्मं अहोसि जुइ । निम्ह दुश्शाल जुल धाःसा मातुधातक कर्मं फल विइ । पितुधातक कर्म अहोसि जुइ । पञ्चानन्तरिय कर्म मध्ये छगू याना उगु पापकर्मं मुक्त जुइ धका सुमेरू समान तःजा जुइक चंत्य स्थापना याना हानं चक्रवाल पाय धंगु पःखालं चाहुइका नाना प्रकारया ज्वाहा-रात मणि माणिक रत्न युना तःगु छत्र क्वीका भगवान बुद्ध

सहित भिक्षु संघपिन्त भरि भराउ जुइक विज्याका महीति
महीति अष्टपरिस्कार सहित उत्तम उत्तमगु चीज बीज दान
प्रदान था; सा नं मृत्यु पञ्चात नके पतन मजुस्यें तोतो मखु।

नत्थिकदिट्ठि अहेतुकदिट्ठि, अकिरियदिट्ठि जुया च्छपि
नियत मिथ्या दृष्टिपि नं मृत्युपश्चात अबोचि नके दीर्घकाल
तक च्छनी। कल्पनाश जूसानं नाश मजुगु चक्रवाले सरे
जुया भोग याए माली। ध्व नं अकुशल गरुकर्म जुल।

कुशल पक्षे गरुकर्म महागतयात काइ। लोकोत्तर धयागु
साप इयातु मखुला धका प्रश्न यायेफु। लोकोत्तर इयातुगु
खःसा नं आः धया तःगु गुगु कर्म खः व प्रतिसन्धि
अवस्थाय् फल बिइचुयात धया तःगु खः। लोकोत्तर कुशलं
प्रतिसन्धि फल बी मखुगु जुया लोकोत्तरयात काय् मज्यूगु
जुयाच्छन।

प्रथम ध्यान प्राप्त जूम्ह पुगद्दलं उक्त ध्यानयात हीन
मयास्य मृत्यु जुल धाःसा प्रथम ध्यान भुवने उत्पन्न जुइ। उगु
ध्यान प्राप्त जुम्ह (रूप न्यागु अरूप न्यागु) पुगद्दल जि
फलानाथाय् जन्म जूवने धका लक्ष्य मतस्य मृत्यु जुल धाःसा
दक्षिणे च्छेयागु अरूप भुवने जन्म जुवनी। जि रूप भुवने
जन्म जुइ धका लक्ष्य तया मृत्यु जुल धासा रूपभुवने जन्म
जूवनी। वयें काम भुवने जन्म जुइगु लक्ष्य तया मृत्यु जुल
धाःसा काम भुवने जन्म जूवनी।

आसन्नकर्म धयागु-सीत्येका लिङ्क वइगु कर्मयात धाःगु
खः। उगु आसन्नकर्म कुशलआसन्नकर्म अकुशलआसन्न

कर्म धका निमू प्रकारं दयाच्चन् । उकि मध्ये कुशल आसन्न
कर्म व्यामु न्हापा न्हापा याना व्यागु (मृत्यु जुइ न्हथो)
अकुशल कर्म याना त्यागु दुसानं उकियात पना सीत्येका
लिक्क वइगु कर्म प्रतिसन्धि फल बिइ । उदाहरणया लागि
तम्बदांठि चोर धातकं जन्मभर मनू स्याना वौगु कर्म दुसानं
सीत्येका सारिपुत्र महास्थविरयात भोजन प्रदान याना धर्मं
उपदेश न्यंगुर्लि याना उगु कुशल कर्म लिक्क वौगुर्लि मनू
स्याना वौगु अकुशल कर्मयात पना उपदेश न्यंगु कुशल कर्मं
फल बिल ।

अकुशल आसन्न कर्मया उदाहरण -

मलिका महारानी भगवान बुद्ध्याथाय वना उपर्देश
न्यैना बराबर दान धर्मं याना च्चंम्ह जुसानं छन्हु व महारानी
मोलहुइगु कोथाय दुहाँ वना मोलहुया च्चंबले अन महारानीया
हेलमेल दुम्ह खिचा छम्ह नं नापं दुगु जुया च्चन गथे गथे जुया
व खिचा नाप सहवास जूवन । जुजु उगु घटना खंगु जुया
च्चन । जुजुंसिया बोब्यूबले थःत देश पितिना व्छइगु इत्यादि
दण्डभयं ग्याना महारानीं मखुगु खँ ल्हात । व कोथाय अथे
हैं किच वयेथें वय्यो मखुसा छपि छको बिज्याना च्चना
बिज्याहुं जि इयालं स या च्चने । अले जुजु मोलहुइगु कोथाय
दुहाँ वने साथ महारानीं कासो जुजु च्चलेनाप सहवास याःगु
धका धयाहल । अथे धाःगु छाय धाःसा थःगु दोष त्वप्त्रीगु
निर्मित खः । महारानीं जीवने छको मखुगु कर्मयात हानं
असत्य खँ नं ल्हात । श्व निगू पापं याना मलिका महारानी
जिन्दगो भरतक उलि भछि धर्मं कर्म याःसानं सीत्येका व
मखुगु कर्म लुमना मृत्यु पश्चात नके जन्म जूवन । तर न्हापा

याना तथागु कर्म सिंति वनीगु मखु । मल्लिका महारानी
न्हेनुतक उगु मखुगु कर्म यानागुया भोग याये सिधयेका स्वर्गे
जन्म काः वंगु जुल ।

आचिण्ण कर्म धयागु — सदानं अभ्यास याना चवनीगु
कर्मयात धाःगु खः । उगु आचिण्णकर्म नं कुशल व अकुशल
निगु प्रकारया दयाच्चवन । उकी मध्ये कुशल आचिण्ण कर्मया
उदाहरण — धम्मिक उपासकं न्हापां निसें कुशल कार्यं
अभ्यास याना चवंगुलि सीत्येका तकं भिगु कुशल कर्म लिक्क
वोगुलि देवलोके जन्म जूवन । अकुशलआचिण्णकर्मया
उदाहरण चुन्दसूकरं न्हापां निसें प्राणिघात यायेगु कर्म
अभ्यास याना वोगुलि सीत्येका मभिगु अकुशल कर्म लिक्क
वोगुलि नके उत्पन्न जूवन ।

कट्ताकर्म धयागु नं-कुशल कट्ताकर्म अकुशल कट्ता-
कर्म निगु प्रकारया दया च्चवन । छकोजक कार्य याये धुं का
लिपा त्वमंका छोत धाःसा आसेवन प्रत्यय प्राप्त मजूगूलि
प्रतिसन्धि फल बी मखु । आसेवन प्रत्यय प्राप्त जुया फल
बिहे व्यूसां गरुकर्म मदुसा आसन्नकर्म फल बिइ । गरुकर्म
आसन्नकर्म मदुसा आचिण्णकर्म फल बिइ । गरुकर्म आसन्न
कर्म आचिण्णकर्म थुंपि स्वगुलि मदुसा जक कट्ताकर्म
प्रतिसन्धि फल बिइ ।

फल बिइगु कालनाप सम्बन्धित कर्म प्यंगु —

१. दिट्ठधम्म वेदनीय कर्म (The present Karma)
२. उपपज्ज वेदनीय कर्म (The Next Karma)

३. अपरापरिय वेदनीयकर्म (The Distant Future Karma)

४. अहोसिकर्म (The Absolved Karma)

१. थुगु हे जन्मे फल बीगु कर्मयात दिट्ठधम्मवेदनीयकर्म धाइ ।

२. निगूगु जन्मे फल बीगु कर्मयात उपपञ्जवेदनीयकर्म धाइ ।

३. स्वंगूगु जन्मं निसें निर्वाण प्राप्त जुइगु जन्म तक फल बिइगु कर्मयात अपरापरियवेदनीयकर्म धाइ ।

४. फल बिइ धुंकुगु नं मखु हानं फल बीतिनिगु नं मखुगु कर्मयात अहोसिकर्म धाइ ।

दिट्ठधर्मवेदनीयकर्म धइगु कुशल पक्ष व अकुशल पक्ष धका निगू प्रकारं दु । न्हेको जवन जुइगु मध्ये प्रथम जवन चेतना कुशल पक्षयागु जुल धाःसा थुगु हे जन्मे सुवर्णं रत्नादि प्राप्त जुइगु जुयाच्चन । चेतना अकुशल पक्ष यागु जुल धाःसा थुगु हे जन्मे तःधंगु दुःख कष्ट सिया थनं सिना नकं पतन जुइ कित भुमी स्वतुना नकं पतन जुइगु जुया च्चन ।

कुशल पक्ष दिट्ठधम्म फल प्राप्त जुइत केवल प्रथम जवन कुशल चेतना जक दर्या मगाः मेमेगु अज्ञन नं पुरे जुइमानि । व थथे —

- (१) ध्यान अभिज्ञां युक्तम्ह बुद्ध वा अरहन्त,
- (२) धार्मिक पूर्वंक कमाय् याना तःगु धन,

(३) दान काइम्ह पुद्गल निरोध समाप्ति दना बिज्यागु
अबस्था

(४) दान काइम्ह व्यक्तिया पुब्ब, मुञ्च, पर चेतना पूर्ण
जुइमाःगु ।

युलि अङ्ग पुरेजुल धाःसा दिट्ठधम्मवेदनीयकर्मं फल
बिइगु जुयाच्चन । अथे बिइगु धाःसा नं उक्त कर्मं जक बिइगु
मखु । उगु कर्मं सहायता बिया न्हापा न्हापा जन्मे याना
वःगु अपरापरिय कर्मं ब्यूगु खः । हानं दिट्ठधम्मवेदनीय कर्मं
यात माःगु वर्तमान कुशल कर्मं मदेकंन अपरापरीय कर्मं
नं जक फल बिईं फइ मखु । उदाहरण्या लागी १] मि
२] च्याइगु पदार्थं घाँय्‌मो स्याउला हः ३] माला हया
मीतःम्ह ४] मि एवीम्ह

मि — अपरापरिय वेदनीय कर्मं समान । च्याइगु
पदार्थं-फल इच्छा याइम्ह व्यक्ति समान । माला हया मीतःम्ह
दिट्ठधम्मवेदनीयकर्मयात माःगु वर्तमान कुशल कर्मं समान
जुयाच्चन ।

अपरापरियकर्म बलबान जुल धाःसा दिट्ठधम्मवेदनीय
कर्मं भतिचा जक जूसां प्रकट रूपं फल बिईं ।

उदाहरण्या लागि व्हाना व्हाना च्यानाच्चंगु मि
भतिचा जक घाँय्‌मो तयाबिल धाःसा नं मि तस्सकं दन्के
जुइ । मि अपरापरिय कर्मं समान जुयाच्चन भतिचागु
घाँय्‌मो दिट्ठधम्मकर्मयात माःगु वर्तमान कुशल कर्मं समान
जुयाच्चन ।

अपरापरियकर्म दुर्बल जुल धाःसा दिट्ठधम्मकर्म अत्यन्त वैलबान जूसा जक फल बिइ । उदाहरणयालागि मिया शक्ति हीन जुयाच्चन धाःसा धाँय्मोसु यकव दःसा जक तस्सकं च्याइथेतुं खः ।

कुशल अपरापरिय दुर्बल जुया अकुशल अपरापरिय वैलबान जुल धाःसा दिट्ठधम्म फल बिइ फइ मखु । उदाहरणया लागि मिया शक्ति हीन जुया च्वंगुली वा वया मिसिना वंथे खः । अपरापरिय कर्म धयागु थः याकचो फल बिइ फइ मखु । उदाहरणया लागि ग्याकरम्ह भनू इमशाने वनेत पासा ब्वना वनेगु थें तु खः ।

दिट्ठधम्म फलया उदाहरण “महादुगत” धइम्ह छम्ह अत्यन्त दरिद्र गृहस्थं काश्यप बुद्धयात निमन्त्रण याना दान याःगुलि उखुन्हया दिने उम्ह दारद्र गृहस्थ अत्यन्त धनी सेठ जुल । पुण्ण (पूर्ण) दम्पतीं सारिपुत्र महास्थविरयात एवं काकचलीय दम्पतीं महाकाश्यप महास्थविरयात भिक्षा ब्युगुलि उखुन्हया दिने अत्यन्त धनी सेठ जुल ।

अकुशल पक्ष दिट्ठधम्म फल मं अपरापरिय वेदनीय कर्म मिले जुया मात्र फल बिइफुगु खः । उदाहरणया लागि नन्द धयाम्ह गोघाटकं सा, बैल तयेत स्याना जुइम्ह हानं ला मदयकं भोजन मयाइम्ह जुयाच्चन । छन्ह भोजने मांस भखना वं म्वाम्ह साया म्ये ध्यना पुकानल । तत्क्षणे म्ये कुतुंवल ।

हानं नन्दमाणवकं उप्पल्लवण्ण भिक्षुणीयात मत्योगु कर्म याःगुलि म्वा म्वाकं पृथ्वी स्वतुना नकं पतन जुल ।

दिदृधम्मवेदनीयकर्म निगूगु जन्मे प्रतिसन्धि बिह मखु ।
कारण छायवाःसा आसेवन प्रत्यय प्राप्त मजूगुलि खः ।
दिदृधम्मवेदनीयकर्म थुगु हे जन्मे फल मबिल धाःसा अहोसि
कर्म जुइ ।

उपपज्जवेदनीय कर्म – न्हेगूगु जवने दुगु चेतनायात
उपपज्जवेदनीय कर्म धाइ । उगु कर्म निगूगु जन्मे प्रतिसन्धि
फल बिह । अनंलिपा पवत्ति फलनं बिह । जनक कर्म थे
धका सोकि ।

उगु उपपज्जवेदनीयकर्म निगूगु जन्मे प्रतिसन्धि फल
बिह फुगु आसेवन प्रत्यय बलबान जूगुलि खः ।

उगु उपपज्जवेदनीयकर्म – कुसलउपपज्जवेदनीयकर्म
अकुसल उपपज्जवेदनीयकर्म धका निगु प्रकारं दु ।

दान, शील आदि कुशल कर्म कुशल सप्तम जवन क्षणे
कर्म पथ सिद्ध जुइ । एव पाणातिपात आदि अकुशल कर्म
सप्तम जवन क्षणे अकुशल कर्मपथ सिद्ध जुइ ।

अपरापरिय वेदनीय कर्म – स्वंगूगु जन्मं निसें निवर्णि
मध्यं तल्ले फल बिह धका धया तःसां स्वंगू जन्म ध्यनेवं
सदानं निहिचत रूपं फल बिहगु मखु । न्हापा न्हापायागु
अपरापरिय कर्म वा उपपज्जवेदनीयकर्मं प्रतिसन्धि फल बिल
धाःसा थःगु अपरापरियकर्म फल बिह मफयो लिकुना च्वनो ।
लिकुना च्वंसां मेमेगु कर्म थे अहोसि कर्म जुइ मखु । निवर्णे
ध्यनेव तिनि अहोसिकर्म जुइ । स्वंगूगु जन्मे प्रतिसन्धि फल
मध्यसानं उगु जन्मं निसें निवर्णि मध्यं तल्ले मौका प्राप्त
जुइव वपत्ति फल बिह ।

अहोसिकर्म कुसल अहोसि कर्म अकुसल अहोसि कर्म धका निगू दु । उपि निगू मध्ये उदाहरणया लागि कुशल बारे देवदत्त । अकुशलया बारे अङ्गुलिमाल । देवदत्तं ध्यान प्राप्त याना नं उकिया फल भोगयाये मखन । अंगुलिमालं उलिमछि नरहत्यायात नं अरहन्त जुया जन्म जुइ म्वाःगुलि नरहत्या याःगु भोग याये म्वाल ।

अहोसिकर्म घडगु अलगग दयाच्चवंगु मदु । छाय् धाःसा दिट्ठधम्म, उपपञ्ज, अपरापरिय, थःथःगु समये फल विया जक उगु उगु नां दया च्चवंगु खः । फल मबिल धाःसा उपि फुकयात अहोसिकर्म हे धाइ । अकि अहोसि कर्म धका अलगग दुगु मखु ।

भिन्न भिन्न कर्म

१. हाकुगु कर्मं हाकुगु फल विइगु कर्म ।
२. तुयुगु कर्मं तुयुगु फल विइगु कर्म ।
३. तुयुगु व हाकुगु ल्वाकज्यागु कर्मं तुयुगु व हाकुगु ल्वाक ज्यागु फल विइगु कर्म ।
४. तुयुगु नं मखुगु हाकुगु नं मखुगु कर्मं तुयुगु नं मखुगु हाकुगु नं मखुगु फल विइगु कर्म थथे कर्म प्यता प्रकारया दु ।

१. हाकुगु कर्मं हाकुगु फल विइगु गथेधाःसा — करपिन्त अन्याय अत्याचार यायेगु, करपिन्त स्यंकेगु, ख्वेकेगु, दुःख विइगु, परवस्तु खुया कायगु, व्यभिचार यायेगु, क्रोध यायेगु,

इष्ट्या यायेगु इत्यादि थजाःगु भिंभिगु कर्मयात हाकुगु कर्म धाइ । विस्तरं धाल धाःसा दश अकुशल कर्म फुकं हे हाकुगु कर्म खः । थृगु कर्मया फल वइबले हाकुगु हे फल वइ ।

२. तुयुगु कर्म तुयुगु फल बिइगु गथे धाःसा - प्राणी हिसा मयायेगु खुया मकायेगु परस्त्री वा परपुरुष गमन मयायेगु इत्यादि भिता कुशल कर्म पथे लगे जुइगु । हानं दान शील भावना आदि दस पुण्य क्रिया दयेकेगुली लगे जुइगु हानं छतं थाहाँ वन धाःसा दानपारमी, शीलपारमा आदि भिगु पारमी लगे जुइगुयात तुयुगु फल बिइगु कर्म धाइ । छाय धाःसा थृगु कर्मयागु फल वइबले सुख दायकगु भिगु जक फल वइ । उकिया थने सारांशे धाल धाःसा भिगु कुशलगु ज्या धाकवयात तुयुगु कर्म धाइ । थुकिया फल वइबले तुयुहे फल वइ ।

३. तुयुगु व हाकुगु नितां ल्वाक ज्याःगु कर्म तुयु व हाकुगु ल्वाक ज्यागु फल बिइ । व गथे धाःसा - दान पुण्य नं याइ, प्राणीपिन्त दुःख कष्ट वीगु ज्या नं याइ । उकिया फल वइबले दानया फलं घनाढघ जुइ । प्राणीपिन्त दुःख कष्ट बियावोगुलि अङ्ग हीनम्ह रोग ब्याधि जुइका च्वनै माःम्ह जुइ । छगू हे जीवने तुयुगु हाकुगु नितां फल खने दत ।

४. तुयुगु नं मखुगु हाकुगु नं मखुगु कर्म तुयुगु नं मखुगु हाकुगु नं मखुगु फल बिइ । व गथे धाःसा अङ्गुत्तर निकाये भगवान् बुद्ध आज्ञा जुया बिज्यागु दु । भिक्षुपि ! न अकुशल न कुशल विपाक बिइगु न कुशल न अकुशल कर्म दु । गुगु कर्म क्षयया निमित्त कारण जुइ । व गुजोगु धाःसा स्मृति सम्बोध्यञ्ज

धर्मविचय सम्बोध्यज्ञ, वीर्यसम्बोध्यज्ञ, प्रीतिसम्बोध्यज्ञ, प्रश्नविधिसम्बोध्यज्ञ, समाधिसम्बोध्यज्ञ, उपेक्षासम्बोध्यज्ञ भिक्षुंपि ! थुजोगु कर्मयात न अकुशल न कुशल विपाक बिइगु न कुशल न अकुशल कर्म धाइ । गुगु कर्म क्षयया कारण जुइ ।

जैन धर्मनाप तुलना -

आः जैन धर्मनाप छकः तुलना याना स्वये । जैन धर्म बुद्धया न्हथवः निसें हे चलेजुया वयाच्चंगु खः । व धर्म आः तकनं भारते बिद्यमान हे तिनि । उगु जैन धर्म कथं कर्म धायगु चलन मदु । दण्ड धायेगु चलन दु । थुगु बारे उपालि गृहपात भगवान बुद्ध नाप तर्कं याःगु खें न्हथथने -

छगू समये भगवान बुद्ध पावारिकया आम्रवने बिज्याना च्वन । गन भगवान बुद्ध बिज्याना च्वगु खः । अन उपालि गृहपति (जैन धर्मया मुख्य गुरु निगण्ठ नाथ पुत्रया शिष्य) वना भगवान बुद्धयात वन्दना याना बुद्ध याके न्यन । भन्ते ! दोर्धं तपस्वी नाप छुं खं जुलला ?

खः गृहपति खें जूगु दु ।

छु खें जुल ले ?

गृहपति ! पाप कर्मया कारण गोगू दु घका न्यना बले दोर्धं तपस्वीं कर्म कर्म धायगु निगण्ठ नाथ पुत्रया चलन मदु, दण्ड दण्ड धायगु चलन दु । हानं दण्ड स्वंगु दु । उगु स्वंगू दण्ड मध्ये काय दण्ड धयागु वचन दण्ड मन दण्ड सोया नं दोष पूर्ण खः घका धाल ।

अले जि दीर्घं तपस्वीयात् पाप कर्मया मूल कारण व
दोष पूर्णला मनोकर्म हे खः धका धया । थथे धायेवं उपालि
गृहपति भगवान् बुद्धयात् धाल । दीर्घं तपस्वीं खःगु हे धाल,
भिगु हे धाल काय दण्डया न्हचोने मनो दण्ड छुं मखु ।
अकुशल ज्याया मूल कारण व दोष ला काय दण्ड हे खः ।
वची दण्ड व मन दण्ड छुं मखु ।

थथे न्यने धुंका बुद्धं धया बिज्यात् - गृहपति ! यदि
छं सत्ये च्वना संवादयायेगु खःसा भो निम्हेसिया छलफल
याये ।

भन्ते, जि सत्यं पिहाँ मवसे संवाद याये । छु विचार
खःले गृहपति, यदि छम्ह रोगी निगण्ठं क्वागुलः सेवन यायां
ख्वाउंगु लःत्वने मखंक सिनावन धाःसा गन जन्म कावनो ?
निगण्ठ नाथ पुत्रं गथेधया तल ?

भन्ते ! गन मनोसत्त्व धइम्ह देवता दु अन उत्पन्न
जूवनी । छाय् धाःसा वया मन ख्वाउंगु लखे लानाच्वंगु दु ।
अले भगवानं गृहपति ! बांलाक बिचायाना धाः । छंगु न्हापा
या खं व लिपाया खं पात । च्वःप्वः मिले मजुल । छं सत्ये
च्वना खं ल्हाय् धका प्रतिज्ञा यानागु मखुला ?

भो श्रमण ! अथे धयागु खःसानं धात्थेला अकुशल कर्म
यायगुया मूल दोष ला काय दण्ड हे खः । वचन व मन
महादोष मखु ।

हे महाजन ! श्व खं गथे श्वोका क्याले निगण्ठ नाथ
पुत्र प्यंगू संवरयामं युक्तम्ह खः ।

- १) प्राणी हिसा मयायेगु ।
- २) खुया मकायेगु ।
- ३) काम मिथ्याकर्म मयायेगु ।
- ४) मखुगु खँ मलहायेगु ।

थव प्यंगु नियम पाले याना च्वंभ हैन साधु ले उखे थुखें जुइवले की पतञ्ज सित धाःसा निगण्ठ नाथ पुत्र उकिया फल छु धका कना तल ।

गोतम ! जिभि गुरु मनं स्याय् धंगु चेतना मतस्य उखें थुखें जुइवले की सीसां अपायच्चवः तधं धका कना मतः ।

हे महाजन ! यदि मनं स्याय् धंगु चेतना दयेक न्हुल धाःसा छु जुइले ? भन्ते ! महादोष लाइ । अले भगवान बुद्धं उपालि गृहपति यात धया बिज्यात, छं न्हाचः धाःसा शरीरं याइगु पाप तःधं धाल, आः धाःसा मनंस्याय् धंगु चेतना दयेक न्हुल धाःसा अप्पो दोष दु धका धाल ।

थुकथं भगवान बुद्धं शरीरं याइगु पाप सिकं मनं याइगु पाप तधं धका प्रमाण विया कना बिज्यात । अले उपालि गृहपति भगवान बुद्धयागु वचनयात सहश्र पूर्वक स्वीकार याना भगवान बुद्धया शरणे वन । न्हापाला व जैन जुया निगण्ठ नाथ पुत्रया शिष्य जुया च्वंभ खः लिपा जैन धर्म तोता भगवान बुद्धया शरणे वन ।‡

‡ ताहाक जुइगु जुया सक्षिप्त यानागु जुल ।
विस्तारं सोया दी मासा मज्जम निकाय सोया विज्याहुं ।

गुम्हेसिनं कर्मयात् विश्वास याइ उम्हेसिनं थःके दुगु
शक्तियात् विश्वास याइ । गुम्हेसिनं कर्मयात् विश्वास याइ
मखु उम्हेसिनं समाजया शान्त वातावरणयात् आवश्यक
आधारित जुया च्वंगु सदाचारयात् तक नं विश्वास याइ
मखु ।

कर्मया संक्षिप्त विवरण थनसं कञ्चल ।

साधु ! साधु !! साधु !!!

Dhamma.Digital

लेखकया प्रकाश जुइधुंकुगु सफू :-

१) जात गन दु ?

२) कर्म

प्रकाश जुइमानिगु सफू :-

१) शिष्टाचार

Dhamma.Digital

थागुथाय् :- सुभाष प्रिण्टिङ्ज़ प्रेस नःवही २१-१९१